

Arrest

nr. 62 915 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T.KALCKE , die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Muiombe origine en afkomstig van Belize, Cabinda. In 1996 werd u lid van het Flec Renovad, onder leiding van Bento Bembe. U ging datzelfde jaar naar de middelbare school in Matadi, Congo-Zaire. In 2000 beëindigde u uw studies en ging werken voor meneer Belchior in een houtontginning-bedrijf. U was ook verantwoordelijk voor het overmaken van het bedrag dat Belchior aan de Flec militairen betaalde om de veiligheid van zijn werknemers te garanderen. In 2004 vernam u dat Bento Bembe in Nederland gearresteerd was. Een tijd later zag u Bento Bembe op een bijeenkomst in Congo Brazzaville waar hij aankondigde dat hij naar Angola zou terugkeren om de onafhankelijkheid aan te kondigen. Zes maanden later had hij nog niets van zijn

beloften gerealiseerd en begon het volk ontmoedigd te raken. Bento Bembe benoemde u tot vertegenwoordiger van het 'Forum Cabindais pour le Dialogue' (FCD) in Belize en tot vertaler Portugees-Fiote. U moest de bevolking voorbereiden als er een FCD delegatie naar Belize kwam en kreeg ook de opdracht om de jagers en de boeren in het oog te houden omdat deze contacten zouden hebben met het Flec. Op 8 januari 2010 werd een bus met Togolezen aangevallen. De regering beschuldigde het Flec en vele arrestaties volgden. Ook u werd bijna gearresteerd maar omdat u een FCD lid was kon u ontkomen. Op 24 april 2010 werd u door Bento Bembe en zijn adjunct, generaal Zulu, naar Cabinda stad geroepen. U kreeg er te horen dat er weldra een delegatie van het FCD zou komen en kreeg het nodige materiaal om de bevolking vooraf te sensibiliseren. De volgende dag kwam de delegatie. In hun toespraak beschuldigden de delegatieleden Flec ervan de bus Togolezen te hebben aangevallen en een beweging van terroristen te zijn. U vertaalde de speech naar het Fiote. Op het einde nam u zelf het woord en zei in Fiote dat de delegatie niet de waarheid sprak en ze zelf de bus hadden aangevallen. De delegatie kon dit niet verstaan en keerde terug naar Cabinda stad. Enkele dagen later kwam de politie naar u huis en leverde een arrestatiebevel af. Eén van de agenten was een vriend van u en kwam later terug om u te waarschuwen. U werd beschuldigd een verrader te zijn omdat u de geheimen van de beweging had onthuld. U besloot dat u niet langer in uw land kon blijven. Op 30 april 2010 vertrok u te voet van Belize en ging door het woud richting Pointe Noir, Congo Brazzaville, waar u na zes dagen aankwam. U legde uw probleem uit aan meneer Bunji, een zakenman die steun verleende aan het Flec. Hij regelde uw vertrek naar België. Eind mei verliet u Pointe Noir en op 31 mei 2010 kwam u aan te België. Op 1 juni 2010 vroeg u in België asiel aan. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst kan men zich ernstige bedenkingen maken bij uw beweerde lidmaatschap van het Flec-Renovad en het Forum Cabindais pour le Dialogue (FCD).

U beweerde dat u in 1996 lid werd van het Flec-Renovad en u in 2006 de overstap maakte naar het FDC (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 3 maart 2011, hierna CGVS, p. 4). Er dient te worden gesteld dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd.

U verklaarde dat Flec-Renovad werd opgericht in 1983 (CGVS, p. 7). U vertelde dat het los van het reeds bestaande Flec ontstond maar zij dezelfde zaak verdedigde (CGVS, pp. 7-8). U beweerde dat het Flec-Renovad een goede verstandhouding kende met het andere Flec dat ontstond in 1963 en geleid werd door Louis Franque en later door Nzita Tiago (CGVS, p. 8). U stelde dat Bento Bembe tot op vandaag de leider is van Flec-Renovad en de beweging derhalve nog bestaat (CGVS, pp. 6-7).

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat Flec-Renovada ontstond in 1984 na een splitsing van het Flec in enerzijds Flec-Fac onder Franque en anderzijds Flec-Renovada onder Bento Bembe, ten gevolge van onenigheid over de gekozen strategie om de onafhankelijkheid te bereiken. Pas in 2004 konden beide facties (tijdelijk) de gelederen sluiten en een verenigd Flec stichten met Nzita Tiago als voorzitter en Bento Bembe als secretaris-generaal (zie landeninformatie). Nergens in uw verklaringen verwees u naar deze eenwording, waardoor het Flec-Renovada ophield te bestaan. Integendeel, u beweerde dat in 2004 de relaties tussen de leiders opnieuw verzuurden omdat Bento Bembe zich door Nzita Tiago verraden voelde in verband met zijn arrestatie in Nederland (CGVS, p. 8). De nieuwe breuk vond echter pas in 2006 plaats en was het gevolg van de onderhandelingen die Bento Bembe voerde met de Angolese regering en die onaanvaardbaar waren voor het Flec van Tiago (zie landeninformatie).

De vaststelling dat uw kennis met betrekking tot het ontstaan en de verdere evolutie van het Flec-Renovada dermate beperkt is, ondermijnt dan ook op ernstige wijze uw bewering dat u gedurende tien jaar actief lid was van de beweging.

Wat betreft het FCD zegt u dat het een politieke partij is met als doel te onderhandelen met de MPLA maar u weet echter niet waarover deze onderhandelingen gingen en verklaart dat deze louter de hiërarchie van de organisatie aanbelangden (CGVS, 6). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is het FCD vooreerst geen politieke partij maar een overlegorgaan dat bestond uit vertegenwoordigers van het Flec, de kerk en burgerbewegingen van Cabinda. Bento Bembe was de oorspronkelijke voorzitter van het Forum en onderhandelde in deze hoedanigheid met de Angolese regering een vredesakkoord (Memorandum of Understanding for Peace and Reconciliation), dat evenwel werd verworpen door het Flec van Nzita Tiago (zie landeninformatie). Indien u zoals u verklaarde, actief was binnen het FCD én een Cabindees patriot bent (CGVS, 5), kan

men toch verwachten dat u weet wat voor een beweging het is en u op de hoogte zou zijn van het onderwerp en het resultaat van de onderhandelingen die door het forum werden gevoerd.

U verklaarde van 2006 tot aan uw vertrek tot de beweging te hebben behoord en beweerde dat die al die tijd werd geleid door voorzitter Bento Bembe, en zijn adjunct, generaal Zulu (CGVS p. 4 en p. 7). Volgens de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal werd Bento Bembe door verschillende FCD leden niet aanvaard als de officiële voorzitter en vertegenwoordiger en zou hij nog voor de ondertekening in augustus 2006 van het vredesakkoord het FCD én het Flec hebben verlaten. Bento Bembe en Generaal Zulu manifesteerden zich sinds 2007 in hun hoedanigheid van respectievelijk Minister zonder portefeuille van de Angolese regering en vice-stafchef van het Angolese leger (zie landeninformatie). Het is bijgevolg onmogelijk dat u van 2006 tot 2010 deel uit maakte van het FDC onder voorzitter Bento Bembe.

Uit dit alles blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde lidmaatschap van het Flec-Renovad en het FCD. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt.

Voorts kunnen nog volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de Angolese regering.

U verklaarde dat uw problemen met de regering begonnen toen u de bevolking in Belize vertelde dat het FCD het Flec er onterecht van beschuldigde de aanslag op de Togolese voetbalploeg te hebben gepleegd en het de regering zelf was die erachter zat (CGVS, pp. 5-6).

U verklaarde dat nooit iemand de aanslag had opgeëist (CGVS, p. 8) maar dat u tijdens de vergaderingen tussen MPLA en FCD had vernomen dat regeringspartij MPLA mee de aanslag had georganiseerd (CGVS, p. 8). Dit is evenwel in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, namelijk dat Flec rebellen de aanslag dezelfde dag nog hebben opgeëist (zie landeninformatie).

Gevraagd van wie u de informatie had wilde u niet zeggen van wie u dit vernomen had, omdat dit een schandaal zou kunnen veroorzaken (CGVS, p. 8). Dit is echter moeilijk te begrijpen aangezien u eerder zei dat dit gewoon werd besproken tijdens de vergaderingen (CGVS, p. 8). Men kan hier dus niet van een specifieke bron spreken. Bovendien veroorzaakte u evenzeer een schandaal door het FCD publiekelijk te beschuldigen in aanwezigheid van een delegatie (CGVS, p. 6).

Verder verklaarde u ook dat u zich in 2010 tegen het FCD keerde omdat u ontdekte dat ze met het MPLA collaboreerde (CGVS, p. 6 en p. 8) en dat ze haar beloftes aan het Cabindese volk niet waarmaakte (CGVS, p. 7). Het is echter totaal niet aannemelijk dat u pas in 2010 tot dit besef kwam. Immers, reeds in 2006 werd er veel ruchtbaarheid gegeven aan het feit dat Bento Bembe de Cabinese zaak niet steunde maar een marionet van de regering was geworden (zie landeninformatie). U zei overigens zelf dat zes maanden na de terugkeer van Bento Bembe naar Angola het Cabindese volk reeds ontmoedigd raakte over het feit dat hij zijn beloftes niet waarmaakte (CGVS, p. 5). Bovendien is Bento Bembe sinds 2007 minister onder de Angolese regering en was zijn collaboratie met het MPLA dus evident (zie landeninformatie). Het is dan ook niet aannemelijk dat u al vanaf 2007 alle aanwijzingen bijhield betreffende het eventuele verraad van het FCD aan het Cabindese volk, om pas in 2010 tot het besluit te komen dat dit daadwerkelijk het geval was (CGVS, p. 7).

Aldus dient te worden gesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw ontdekking van het verraad van FCD en de stappen die u vervolgens ondernam om het Cabindese volk hierover te informeren niet geloofwaardig zijn.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden.

U legde ten slotte geen enkel document voor om uw identiteit, uw reisweg of uw asielse status te staven wat eveneens een tegenindicatie is van de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel klaagt verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsverplichting.

Verzoeker stelt dat hij de ontstaansgeschiedenis van de groepering waartoe hij behoort niet zou moeten kennen. Volgens verzoeker is het algemeen geweten dat velen zich bij een groepering aansluiten wegens het doel dat deze op zich nastreeft, zonder noodzakelijk de geschiedenis en de evolutie ervan te kennen. Verzoeker meent dat men uit het feit dat hij geen grondige kennis heeft van het ontstaan en de evolutie van het Flec-Renovada niet kan worden afgeleid dat hij er geen lid van kan zijn. De enclave Cabinda is een afgesloten deel van Angola dat streng wordt gecontroleerd. Informatie over dissidente groeperingen zoals het Flec-Renovada is niet openbaar beschikbaar. Verzoeker is een groot voorstander van het streven naar onafhankelijkheid van Cabinda en is om die reden lid geworden van Flec-Renovada. Volgens verzoeker is de ontstaansgeschiedenis van Flec-Renovada zeer gecompliceerd. De geschiedenis is al moeilijk te vatten voor zij die beschikken over uitgebreide informatie, aldus verzoeker. Het is dan ook niet opmerkelijk dat verzoeker die in een afgelegen streek woonde op bepaalde gedetailleerde vragen niet correct kon antwoorden. Verzoeker meent nog dat het noemen van 1983 als oprichtingsjaar in plaats van 1984 niet kan worden beschouwd als een grote vergissing.

Verweerder stelt: *“Verweerder stelt vast dat verzoeker probeert zijn onwetendheid met betrekking tot FLEC-Renovada waarvan hij beweerde tien jaar lid te zijn geweest, te minimaliseren. Aangaande zijn politieke profiel blijkt immers uit het administratieve dossier dat verzoeker zijn asielmotieven heeft gebaseerd op zijn sympathieën voor deze partij. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij is echter redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten (cf. RvS, nr. 129.812 van 29 maart 2004) en zijn engagement aannemelijk maakt (RvV, nr. 51.522 van 24 november 2010).*

Zo blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker zich niet enkel vergist heeft in de oprichtingsdatum van het FLEC-Renovada, maar ook onjuiste verklaringen heeft afgelegd over de relaties tussen de verschillende FLEC-formaties. Zo beweerde verzoeker dat FLEC-Renovada ontstond los van het reeds bestaande FLEC, maar dezelfde zaak verdedigde. Verzoeker stelde nog dat FLEC-Renovada een goede verstandhouding kende met het andere FLEC. Verzoeker stelde voorts dat Bento Bembe tot op vandaag de leider is van FLEC-Renovada en dat de beweging vandaag nog bestaat. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat FLEC-Renovada ontstond na een splitsing van het FLEC in Flec-Fac en Flec-Renovada, tengevolge van onenigheid over de gekozen strategie om de onafhankelijkheid te bereiken. Pas in 2004 konden de beide facties (tijdelijk) de gelederen sluiten en een verenigd Flec stichten met Nzita Tiago als voorzitter en Bento Bembe als secretaris-generaal. Verzoeker verwees nergens in zijn verklaringen naar deze eenwording, waardoor FLEC-Renovada ophield te bestaan. Terecht heeft de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker weinig overtuigende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn beweerde kennis van de partij waarvan hij beweerde gedurende tien jaar lid te zijn geweest.

Tenslotte merkt verweerder nog op dat de bewering van verzoeker dat hij niet van dergelijke zaken niet op de hoogte zou moeten zijn, niet opgaat, vermits de vragen die aan verzoeker gesteld zijn over het FLEC-Renovada betrekking hebben op de periode dat verzoeker zelf lid was van het FLEC-Renovada. De bestreden beslissing kon dan ook terecht van verzoeker verwachten dat hij hier beter over op de hoogte zou zijn.”

De Raad meent dat de bestreden beslissing en het verweer op uitvoerige wijze het gebrek aan kennis van verzoeker aanwijzen. Het betreft niet louter een vergissing in oprichtingsdatum maar voornamelijk vragen die aan verzoeker gesteld zijn over het FLEC-Renovada die betrekking hebben op de periode dat verzoeker zelf lid was van het FLEC-Renovada. De bestreden beslissing stelt terecht dat van verzoeker kon verwacht worden dat hij hier van op de hoogte zou zijn. Weliswaar kan van een lid van een partij niet noodzakelijk verwacht worden dat hij in het algemeen de geschiedenis van deze partij op nauwkeurige wijze zou kennen, maar deze kennis werd door het CGVS op concrete wijze getoetst voor de periode gedurende welke verzoeker stelt dat hij lid was van de partij.

2.2 Verzoeker is het niet eens met het vervolg van de bestreden beslissing waaruit volgens hem blijkt dat het onmogelijk is dat hij lid was van de FLEC. Volgens verzoeker gaat het CGVS er opnieuw van uit dat een gebrek aan kennis van de exacte evolutie van een groepering betekent dat men er geen lid van kan zijn. Verzoeker herhaalt dat hij in zijn land van herkomst slechts een beperkte toegang had tot informatie. Verzoeker meent dat de informatie waarover het CGVS beschikt soms in conflict komt met zijn visie, wat niet betekent dat verzoeker niet de waarheid vertelt. Verzoeker stelt dat hij zijn visie op de feiten heeft meegedeeld en dat het onvermijdelijk is dat hierbij zaken worden verkondigd die in strijd waren met de officiële versie van de feiten.

Verweerder antwoordt: *“dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat het onmogelijk is dat verzoeker lid was van het FLEC omwille van zijn gebrek aan kennis. Uit de bestreden beslissing blijkt daarentegen wel dat het onmogelijk is dat verzoeker van 2006 tot 2010 deel uit maakte van het FCD onder voorzitter Bento Bembe. Er moet immers worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Bento Bembe niet werd aanvaard door verschillende FCD-leden als de officiële voorzitter en vertegenwoordiger en zou hij nog vóór de ondertekening in augustus 2006 van het vredesakkoord het FCD en het FLEC hebben verlaten.*

Bovendien heeft de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers kennis met betrekking tot het FCD beperkt van aard is. Zo beweerde verzoeker dat het hier een politieke partij betrof met als doel te onderhandelen met de MPLA. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het FCD geen politieke partij is, maar een overlegorgaan dat bestond uit vertegenwoordigers van het FLEC, de kerk en de burgerbewegingen van Cabinda. Met betrekking tot de onwetendheid van verzoeker heeft de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat, indien verzoeker actief was binnen het FCD én een Cabindese patriot is, men toch kan verwachten dat hij weet wat voor een beweging het FCD is en dat hij op de hoogte zou zijn van het onderwerp en het resultaat van de onderhandelingen die door het forum werden gevoerd.

Op basis van de vele onwetendheden van verzoeker, zowel met betrekking tot het FLEC als met betrekking tot het FCD heeft de bestreden beslissing dan ook terecht vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap bij deze twee organisaties. Evenmin kan er nog geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt.”

De Raad schaart zich achter dit motief en maakt het zich eigen. De stelling van verzoeker dat de informatie waarover het CGVS beschikt soms in conflict komt met zijn visie, wat niet betekent dat verzoeker niet de waarheid vertelt, overtuigt niet. De stelling van verzoeker dat hij van niet veel op de hoogte zou moeten zijn en dat hij weinig informatie ter beschikking had is geen overtuigende weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing, meer bepaald met betrekking tot zijn deelname aan het FCD, waarvan zoals gesteld in de bestreden beslissing verzoeker zelfs niet wist dat het geen politieke partij was, maar een overlegorgaan dat uit diverse organisaties bestond.

2.3 Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal er ten onrechte van uit gaat dat hij heeft verklaard dat nooit iemand de aanslag op de Togolezen heeft opgeëist. Verzoeker had geen weet van een opeising door het FLEC van de verantwoordelijkheid voor de aanslag. Verzoeker kwam op basis van de hem beschikbare informatie tot de conclusie dat het MPLA mee de aanslag had georganiseerd. Volgens verzoeker is het niet omdat het standpunt van het Commissariaat-generaal niet overeenstemt met zijn standpunt dat hij niet de waarheid spreekt. Verzoeker meent dat dit ook allerminst bewijst dat hij geen lid kan zijn geweest van het FLEC.

Verweerder wijst op de bestreden beslissing en antwoordt: *“dat uit het administratieve dossier duidelijk blijkt dat volgens de verklaringen van verzoeker niemand de aanslag op de Togolezen heeft opgeëist (gehoorverslag CGVS, p. 8). Bovendien werd aan verzoeker gevraagd wat de reactie van het FLEC op deze aanval was, waarop verzoeker antwoordde dat er van hen geen reactie was (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gezien verzoekers beweerde betrokkenheid bij het FLEC, kon er redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij er wel van op de hoogte zou zijn dat het FLEC de aanslag op de Togolezen had opgeëist.”*

De Raad schaart zich achter dit motief en maakt het zich eigen. De stelling van verzoeker dat zijn standpunt niet moet overeenkomen met die van het Commissariaat-generaal is geen overtuigende weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

2.4 Verzoeker meent dat uit de nieuwe stukken zwart op wit blijkt dat hij lid was van de FLEC. In het eerste stuk getuigt de vice-president van het FLEC dat verzoeker een (toegewijd) lid was van de FLEC. Verzoeker wordt vervolgd omdat hij heeft geweigerd leugens te verkondigen in het voordeel van de Angolezen en zijn chef Antonio Bento. Het feit dat verzoeker naar België is kunnen vluchten, heeft hem het leven gered. Verzoeker stelt dat hij in zijn land van herkomst wordt gezocht door de FCD en de politieke politie. Verzoeker merkt nog op dat de heer Kitembo die dit getuigenis opstelde bereid is te getuigen op zitting. Wat betreft het tweede stuk, merkt verzoeker op dat het een attest is waarin de aansluiting van verzoeker bij de FLEC wordt bevestigd. De echtheid van dit stuk wordt tevens door de heer Kitembo gewaarborgd, aldus verzoeker.

Getuigschriften van een politieke beweging kunnen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Derhalve is er ook geen reden om de ondertekenaar van de getuigschriften te laten getuigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS